

[Rahbæk Møller]

lande, så er det kedeligt og forkeret at fastholde en kortere planlægningshorisont. På dette punkt ville vi gerne have opnået noget, der var lidt bedre. Én ting er, at vi ikke får et ønske opfyldt, men for resten er det godt.

Jeg vil endnu en gang gentage, at vi støtter det foreliggende lovforslag og står bag den fælleserklæring, som vi selv var med til at udsende i dag.

Annette Just (FP):

Der er intet at sige til, at Socialdemokratiet jubler over den fantastiske støtte, der er til deres lovforslag.

Jeg gjorde mig nemlig den umage, at jeg fandt frem til det aktstykke, der i øvrigt bliver henvist til i lovforslaget, og jeg spurgte også den person, der sidder i Finansudvalget: Hvad er det egentlig talt, der ligger bag? Det, der ligger bag, er en fast aftale med den daværende industriminister om, at dette var sidste gang, der blev en udsættelse af afviklingen af finansiering ved hjælp af indekslån. Det var altså sidste gang, regeringen og de borgerlige partier ville gå ind for en sådan forlængelse.

De eneste to partier, der gik imod, var Socialdemokratiet og SF. Derfor forstår jeg udmærket godt, at Socialdemokratiet er så begejstrede i dag, for nu har de efterhånden fået bondefanget alle de andre partier.

Det er sjovt nok, at der ikke er en eneste, der har mod nok til at komme op og sige, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig bl.a. om, at i næste uge eller måske om 14 dage vil der komme et forslag om, at anpartsfinansiering skal bortfalde. Ja, så bliver der også brug for hjælp til de stakkels skibsværfter.

Det ville være ulige nemmere og mere ærligt og reelt at sige: Vi vil af med det statstilskud. Vi vil bevare de ordninger, som virkelig har givet skibsværfterne mulighed for at bygge netop ved brug af anpartsfinansiering.

Når hr. Svend Heiselberg står her og roser den nuværende og den tidligere industriminister for standhaftighed, så må jeg sige, at jeg ved ikke rigtig, hvor den standhaftighed er. Jo, jeg er også imponeret over ministerens ihærdighed, idet hun prøver og prøver og bliver ved med at tale med industriministre fra andre EF-lande, men de løber fra deres ansvar, fra deres aftaler fra 1988. Det skal denne industriminister ikke klandres for, men der burde dog, når

det er fra samme parti, være en smule kontinuitet også i disse sager.

Sonja Albrink (CD):

Dette lovforslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, har til formål at gennemføre de ændringer af skattelovgivningen, der er nødvendige, for at den igangværende aftrapning af indekslåneordningen for skibe kan udskydes med et år.

Centrum-Demokraterne synes, der er mange gode elementer i dette lovforslag. Danmark er kendt verden over for sin maritime knowhow, og derfor er det vigtigt, at en aftrapning af værftstøtten hverken sker hurtigere eller langsommere end i de øvrige EF-lande.

Jeg skal kort meddele, at vi kan støtte hensigtserklæringen, at vi kan støtte lovforslaget, og at vi medvirker til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Det er indirekte eller næsten direkte fremgået af de tidligere taler, at Det Radikale Venstre ikke er at finde i det flertal, der står bag det her lovforslag. Det skyldes, at vi mener, det af rent økonomiske, statsfinansielle grunde er nødvendigt at få afviklet denne ordning. Og hvis man endelig skulle have haft denne ordning, så kunne man i hvert fald have diskuteret den i sammenhæng med fjernelsen af anpartsfinansiering. Det forstår jeg at Socialdemokratiet heller ikke er varme på. Det vil sige, at der er tale om, at vi forlænger statsstøtten, og at vi åbenbart også skal fastholde anparterne inden for dette område.

Derfor er der god grund til at lykønske både Socialdemokratiet og værftsindustrien med det resultat, der er opnået her, og så kan man jo nøgternt konstatere, at det udgiftspolitiske flertal har fået manifesteret sig, forhåbentlig for første og sidste gang, men i hvert fald har det fået manifesteret sig.

Jeg kan naturligvis godt forstå argumentationen omkring forholdet til EF, og det er jo også rigtigt, at Danmark har arbejdet energisk for at ændre ordningerne. Det er også klart, at der er grænser for, hvor stor forskellen kan være mellem den danske ordning og EF-støtteordningen. Nu er tallene jo ikke umiddelbart sammenlignelige netop på grund af forskellige andre ordninger i Danmark, men det er klart nok,